MIHI AZPIKO IMMUNOTERAPIA EDO TXERTO SUBLINGUALERAKO-GOMENDIOAK

Zer da immunoterapia sublinguala edo txerto sublinguala?

Tratamendu espezifiko bat da, arnas motako gaixotasun alergikoak tratatzeko erabiltzen dena (errinitisa, konjuntibitisa eta asma bronkiala), bai eta elikagaiekiko alergia batzuetarako ere. Pazientearen sintomen erantzule diren alergenoekiko esposizioak eragindako sintomak hobetzeko edo ezabatzeko gai den tratamendua da. Saihesteko neurriak eta tratamendu sintomatikoa txertoa ematearen osagarriak dira, eta, beraz, pazienteak ez ditu eten edo aldatu behar mediku espezialistak horri buruzko argibide zehatzak eman arte.

Txerto sublingual batzuek dosi mailakatua izango dute (hasierako fasea) dosi terapeutikora iritsi arte. Oro har, Alergia Zerbitzuan hasiko da txertoa, eta, ondoren, etxean tratamenduarekin jarraituko da, medikuak adierazitako jarraibideari jarraituz.

Nola hartu dosia?

Txerto sublingualak **tanta, spray edo pilula liofilizatu gisa** eman daitezke.

Dosia **mingainaren azpian** jarri behar da, **1-2 minutuz** mantendu, eta ondoren irentsi (medikuak listua bota behar duela adierazi ezean). Beti ordu berean hartu behar da, ez da janariarekin nahastu behar, eta **ez du likidorik edo elikagairik hartu behar, gutxienez ondorengo 5-15 minutuetan.**

Hainbat egoren ondorioz, gerta daiteke **txertoa eten behar izatea aldi baterako:**

* Infekzio orofaringeoak edo arnasketakoak (infekzioa ebatzi arte).
* Ahozko kirurgia (7 egun).
* Hortzak ateratzea edo hortzak erortzea (zauria orbaintzea ere bai).
* Ahoko lesioak eta/edo hanturak (ahoko aftak, ahoko ultzerak, gingibitisa edo periodontitisa) (ebatzi arte).
* Gastroenteritis akutua (ebatzi arte).
* asmaren exazerbazioa (ebatzi arte).
* txertorik jaso behar baduzu

Adibidez, COVID-19ren aurka, egun horretan dosia ez hartzea gomendatzen da, ezta ondorengo 5-7 egunetan ere, eta, ondoren, ohiko dosiarekin tratamenduari berrekitea.

*Ez da gomendatzen haurdunaldian immunoterapia hastea. Aitzitik, alergiaren txertoa hartzen duten eta arazorik gabe onartzen ari diren emakumeen kasuan, ez dago kontraindikaziorik txertoarekin jarraitzea eragotziko duenik.

Dosia doitzea, baldin eta berandu ematen bada:

Jarraibidea ez aldatzea, etenaldia 7 egunetik beherakoa bada. Epea luzeagoa bada edo zalantzaren bat badago, kontsultatu Alergia Zerbitzuan (945007524)

Ba al dago kontrako erreakziorik txertoa eman ondoren?

Paziente gehienek oso ondo onartzen dituzte txerto sublingualak, eta, beraz, segurua da etxean ematea.

Erreakzio lokalak. *Oso ohikoak* dira, baina, oro har, *arinak.* Administrazioaren eremuaren ondoan daude. Berehala ager daitezke (30-60 minutu, eman ondoren) edo berandu (ordubete igaro ondoren). Lehenengo dosiekin agertu ohi dira, eta tratamenduarekin jarraitzean, bota egiten dira. Honako hauek izan daitezke:

- Mina ahoko mukosan (azkura eta/edo hantura ahoko mukosan edo faringean).

  Sintoma horiek izanez gero, medikuak antihistaminikoa hartzeko agindua emango dizu, gantz-azpiko tantak/konprimitua hartu baino ordu 1 lehenago. Oro har, eragozpenak ez dira lehen asteak baino handiagoak, eta, ondoren, txertoa onartzen da aldez aurretik antihistaminikorik hartu gabe.

-. Urdail-hesteetako minak: sabeleko mina, pirosia ("urdaileko gartsua") eta hantura esofagikoa gutxiagotan. Kasu horietan, zure medikuak aldez aurretik "babesle gastriko" bat hartzeko esan diezazuke (adibidez, omeprazola). Sintoma horiek lehen asteetan ere agertzen dira.

Erreakzio orokorrak edo sistemikoak. *Ez dira oso ohikoak.* Administrazioaren lekutik urrun agertzen dira, administrazioa egin eta minutu gutxira. Erreakzio horien sintomak honako hauek izan daitezke: azkura orokorra (adibidez, azkura ahurretan, landareetan eta buruko ile-larruan); larruazaleko lesioak, zurrunga moduan (urtikaria); arnas sintomak (errinitisa edo asma); eta, salbuespen gisa, beste sintoma batzuk, hala nola ondoez orokorra edo zorabioa, osasun-zentro batean tratamendua behar dutenak eta ondoren alergologoarekin kontsulta egiten dutenak.

Arriskua ahalik eta txikiena izateko, garrantzitsua da pazientea klinikoki egonkor egotea, eta ez egotea haren egoera kontraindikatu dezakeen egoerarik (ikus "txertoa aldi baterako eteteko inguruabarrak" atala).

Txertoa kontserbatzea

Txerto gehienak giro-tenperaturan egon daitezke, baina batzuk hozkailuan gorde behar dira. **Inoiz ez izoztu.**